שוטות נינהו אלא תני טועות דתניא *יום אחד טמא ויום אחד טהור *משמשת שמיני ולילו עמו וארבעה לילות מתוך שמונה עשר יום ואם היתה רואה מבערב אינה משמשת אלא שמיני בלבד ג שני ימים טמאין ושני ימים טהורין משמשת שמיני ושנים עשר וששה עשר ועשרים ותשמש נמי בתשרי אמר רב ששת זאת אומרת *ד גרגרן דתנן אסור רב אשי אמר נהי דחד עשר לא בעי שימור עשירי מיהא בעי שימור ה שלשה ימים טמאין ושלשה ימים טהורין משמשת שני ימים ושוב אינה משמשת לעולם ו ארבעה ימים טמאים וארבעה ימים טהורין משמשת יום אחד ושוב אינה משמשת לעולם ז חמשה ימים טמאים וחמשה ימים טהורין משמשת שלשה ימים ושוב אינה משמשת לעולם ח ששה ימים טמאין וששה ימים טהורין משמשת חמשה ימים ושוב אינה משמשת לעולם ט שבעה ימים טמאין ושבעה ימים טהורין משמשת רביע ימיה מתוך כ"ח ימים י שמונה ימים טמאין ושמונה ימים טהורין משמשת חמשה עשר יום מתוך ארבעים ושמונה הרי ארביסר הוו אמר רב אדא בר יצחק כ זאת אומרת ימי נדתה שאין רואה בהן עולין לספירת זיבתה דאיבעיא להו

ימי

שוטות נינהו. בתמיה: דתניא. לפרושי פקחות דמתניתין קאתי: יום אחד טמא ויום אחד טהור. כל ימיה וקמיירי כשרואה ביום: משמשת שמיני. ליום שראתה בו ראייה ראשונה שהרי טהורה (א)הוא שהרי בשביעי לערב טבלה ולא תראה עד תשיעי הלכך משמשת שמיני שלם לילה ויום: ולילו עמו. לילו(ב) אחריו עד תשיעי: וארבעה לילות מתוך שמונה עשר יום. לראייה הראשונה שהרי אשה זו לא תהא זבה לעולם שאינה רואה ג' רצופין וכשהיא רואה תשיעי תהא שומרת עשירי ותשמש בלילה ותראה בי"א ותשמור י"ב ותשמש בלילה הרי שתים ותראה בי"ג ותשמור י"ד ותשמש בלילה הרי שלשה ותראה ט"ו ותשמור ט"ז ותשמש לערב הרי ד' ובי"ז תראה ותשמור י"ח הרי כלו י"ח ולא שמשה אלא ד' לילות לבד שמיני ולילו ותשמיש אחרון אינו בתוך י"ח ולמחר בי"ט כשתראה תהא תחלת נדה שהרי שלמו י"א שבין נדה לנדה וחוזרת למנינה שאמרנו: ואם היתה רואה. בכל הימים הטמאים מבערב: אינה משמשת אלא שמיני. שלם לילה ויום אבל לא ליל של אחריו שהרי תראה בו ותהא טמאה וצריכה לשמור עשירי ובלילה לא תטבול שהרי רואה וכן עד סוף י"ח שהן י"ח עם ימי הנדות ובי"ט תהא תחלת נדה ותחזור למנינה ותשמש בשמיני וכן לעולם: ב' ימים טמאים כו'. כללא דמילתא כל ימים דלקמן עד סוף פירקין כשרואה מבערב: משמשת שמיני. שהוא מאותן ימים הטהורים שביעי ושמיני טהורין הן אלא שהשביעי מהנדות וטובלת לערב ומשמשת שמיני שלם ולערב תראה שהוא תשיעי וכן א)עשירי ותשמור י"א יום לאלו שני ימים וטובלת לערב ומשמשת י"ב שלם ותראה י"ג וי"ד ותהא שומרת ט"ו ותשמש ט"ז ותראה י"ז וי"ח ותשמור י"ט דקסבר הרואה יום י"א אסור לשמש למחר ולקמן פריך ותשמש בתשרי דהא כלו להו ימים שצריכה שימור ומ"מ ביום עשרים משמשת וכשתראה יום כ"א הרי היא תחלת נדה וחוזרת למנין זה שאמרנו: ותשמש בתשרי. דקיימא לן בפרק אחרון (לקמן עב:) יום אחד עשר לימי זיבה לא בעי שימור יום כנגדו וזו למה משמרת י"ט בשביל י"ח שהוא סוף זיבה: גרגרן דתנן. בפרק תינוקת (שם) הרואה יום י"א וטבלה ליום שלאחריו ושמשה וראתה בו ביום בית הלל אומרים הרי זה גרגרן שלא המתין יום זה ומהך ברייתא דקתני ומשמשת יום עשרים ולא יום י"ט שמעינן דאסור להיות גרגרן ולשמש ביום י"ב עם הרואה בי"א: רב אשי אמר. לעולם אינו אסור והכא דתני אסור משום שראתה יום עשירי דאיהו בעי שימור לפיכך תשב י"ט הטהור ויהא שימור ליום י"ז שהוא עשירי לימי זבה. שימור לא הוי אלא יום טהור דהכי נפקא לן יהיה* מלמד שסופרת יום אחד לאחד* וספירה לא הוי אלא יום טהור: משמשת שני ימים. אחד עשר וי"ב שהשמיני ותשיעי מי"א שבין נדה לנדה הן ועשירי שימור הוא לכן ושוב אינה משמשת לעולם שהרי תהא זבה בי"ג וי"ד וט"ו וצריכה לספור ז' נקיים והיא לא תראה ז' נקיים לעולם: יום אחד. שמיני דכולה ברייתא כשרואה בערב: רביע ימיה מתוך כ"ח. שבעה ימים שאחר שבעה הטמאים של נדות היא משמשת ושבעה השלישיים תהא זבה ושבעה האחרונים הן ימי הספירה הרי כ"ח וביום כ"ט תהא תחלת נדה ומגלגלת משמשת רביע ימיה ולהכי נקט כ"ח מפני שתחלת נדותה של זו מכ"ח לכ"ח: ט"ו יום מתוך מ"ח. כגון ח' הראשונים השמיני ימי זבה ומשמונה השניים תשמור יום לשמיני שלפניו ותשמש שבעה הרי ט"ו שעברו עליה ונשארו ב' לגמר מימי זבה ושמונה השלישיים שנים מהן ימי זוב והששה תחילת נדה ושמונה הרביעיים שהן טהורים ב)הראשונים ישלים ז' ימי נדה והשבעה תשמש ועכשיו נותרו ד' ימים מימי זבה שמונה החמישיים הרי היא זבה משלשה ראשונים וה' שלאחריהן שבעה לספירה ושמיני לחמישים הרי ט"ו יום מתוך מ"ח וביום מ"ט כשתראה תהא תחלת נדה ותחזור למנין שאמרנו: ארביסר הוו. קסבר האי דמותיב שהששה הוא ולא תשמש יום מ"ח לפי שהשמונה החמישיים שנעשית בהן זבה אין מהן אלא ד' מימי זבה וד' האחרונים מימי נדה הן ומיהו תחלת נדה לא הוי כל זמן שלא ספרה ולא טהרה מזובה אבל להכי מהניא הך ראייה (ג)ד' האחרונים הראוין לנדות שבסיבאו שמונה טהורין שאחריהם לא יעלו שלשה הראשונים לימי הספירה לפי שהן בימי נדה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה הלכך אין כאן אלא חמשה לספירה וכשתראה יום מ"ט סותרת וכן כל ח' הטמאים (יום) ועד שיגיע יום ס"ג לא ישלימו ימי ספירתה:

ימי

[לקמן עב:]

[ויקרא טו]

וארבעה לילות מתוך י"ח · משמע כאן בהדיא דלאן נעשה זבה גדולה ולא צריכה ז' נקיים עד שתראה ג' ימים רצופין בי"א יום ולאו כאותם שכתבו בשם רביע שצריכה שבעה נקיים אפילו ראתה בי"א ג' ימים מפוזרים:

תשמש בתשרי · וא"ת כיון דקס"ד דעשירי לא בעי שימור תיקשי ליה רישא אמאי לא משמשת אלא ד' מתוך י"ח דכי ראתה בי"ז תשמש בי"ח והוי דפלוגתא היא בפרק בתרא (לקמן עב:) לרבי יוחנן עשירי בעי שימור ולר"ל לא בעי שימור ויש לומר דהא דקאמר רבי יוחנן עשירי בעי שימור היינו בימי זיבה שאסורה לשמש ביום י"א אפילו פסקה ולר"ל מותרת דעשירי כיון דאינה יכולה להיות זבה גדולה לא בעי שימור ולהכי ברישא ניחא דאסורה בי"ח דהוו בימי זיבה דאפילו ר"ל מודה דמדרבנן אסור אבל בימי נדה סבר המקשה דאפילו רבי יוחנן מודה דלא בעי שימור ולכך פריך תשמש בתשרי ומשני רב ששת גרגרן אסור דאפילו בראיית י"א צריכה שימור מדרבנן ביום י"ב לכ"ע ורב אשי אמר דאינו אסור אלא משום שראתה בעשירי וצריכה שימור לרבי יוחנן אף בימי נדה מן התורה כמו בימי זיבה ולר"ל מדרבנן:

הני ארביסר הוו · פי' דפריך אמאי משמשת יום מ"ח דשמונה חמישיים שהן טמאין הן ד' ימי זבה וד' ימי נדה ושמונה טהורין שאחריהם ג' בימי נדה ותשמש בימי זבה וג' ימים הראשונים דימי נדה לא יעלו לה לספירת זבה דאין ימי נדה עולין לספירתה דאע"ג דאינה נדה שהרי אינה חוזרת לפתח נדתה עד שתספור ז' נקיים מ"מ כיון דבימים הראוים לימי נדה הן אין עולין לספירת זיבתה וקשה לפירוש זה דא"כ תקשה ליה רישא דקתני משמשת רביע ימיה מתוך כ"ח הלא ז' שלישיים שהן טמאין הוו ד' בימי זבה וג' בימי נדה וא"כ ז' ימים טהורין שאחריהם לא יעלו לספירת זיבתה והיאך תחזור תחילה מכ"ח לכ"ח דאסורה לשמש בז' ימים טהורין של כ"ח שניים ועוד קשה דמשמע דלאו הוה תני ומשמשת י"ד הוה ניחא ליה והא עד ס"ג יום לא יעלו לה ז' לספירתה כדפירש"י וא"כ היאך תחזור תחילה ממ"ח למ"ח לכן נראה דה"פ הכי י"ד או דנקט רביעיות אינה משמשת רק ו' דהא ח' שלישיים שהוו טמאים הוו ב' בימי זבה וששה אחריהן ימי נדה ויום ראשון מרביעיות שהן טהורין לא תשמש דהוי מז' ימי נדה ויום שני נמי לא תשמש לרב אשי דאמר לעיל עשירי בעי שימור והרי יום שני הוא שימור ליום י"ז שהוא עשירי ויום ראשון אע"ג דטהור הוי סבר המקשה דלא הוי שימור כיון דהוי מימי נדה וימים שהיא נדה גמורה אין עולין לספירת זבה קטנה אבל מיום מ"ח לא פריך דכיון דאינה נדה גמורה עד שתספור ז' נקיים עולין לה שפיר לכ"ע אע"פ שהן ראוין לימי נדה ולכך ניחא ליה רישא דמשמשת רביע ימיה מתוך כ"ח ומה שפירש"י דעד ס"ג לא ישלמו ימי זבה נראה דלא דק דאינה טובלת עד ליל פ' שהרי ח' ימים שביעיים הם ששה ימי זבה ושני ימי נדה ושמיניים הטמאים הן ה' בימי נדה וג' בימי זבה ותשיעיים המשלמות כל ח' ימי זבה והעשיריים ז' לספירת נקיים: (ד) **ולמאי** ג) דמסקה הש"ס ימי לידה וימי נדה א"כ לר"ת דפסק *) דימי לידתה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה (וה"ה) ולפרש"י דימים הראויים לימי נדה אין עולין אין תקנה לנשים בזמן הזה דהאי כלהון ספק זבות וצריכות ז' נקיים ופעמים דקיימי בימים הראויים לנדה ולא עלו לה לספירתה ומיהו לפירוש רש"י אתי שפיר דהוא פסק דימי לידה עולין לימי ספירתה ולר"ת נמי ימי נדה דווקא אין עולין אבל ימים הראוין עולין שפיר:

*) [וצ"ל ג. ד"ה אבי]

אלא

ס א מיי' פ"ו מהלכות איסורי ביאה הלכה יד:

סא ב מיי' שם הלכה טו:

סב ג מיי' שם פ"ט הלכ' יז יח:

סג ד מיי' שם [ו]פ"ט הלכה טז:

סד ה מיי' שם הלכה יח:

סה ו מיי' שם הלכה יט:

סו ז מיי' שם הלכה יט ד:

סז ח מיי' שם הלכה כ והלכ' כא:

סח ט י מיי' שם הלכה כב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משמשת וכו' טהורה הוא שהרי: (ב) ד"ה אלא עמו ליל של אחריו: (ג) ד"ה ארביסר וכו' הן האחרונים הראוין לנדות: (ד) תוס' ד"ה ולמאי וכו' ימי לידה הוא:

גליון הש"ס

בגמ' משמשת שמיני ולילו עמו · עי' [illegible]:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה משמשת שמיני שהוא וכו' וכן עשירי ותשמור יום י"א וכו' כצ"ל: ב) ד"ה ט"ו יום וכו' והשמנה הרביעיים שהן טהורים הראשון ישלים ז' וכו' כצ"ל: ג) תד"ה ולמאי דמסקנה כו' אלא דמסקנה נמחק וכ"ב דמשום וכו' כצ"ל: ד) כעין מסקנת הרא"ש ז' כ"ב ויש"ס [illegible] הלכה י' וי"ל וח"ק:

תוספי הרא"ש

שמיני ולילו וד' לילות מתוך י"ח [illegible]